

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Historia architektury 3 [S1Arch1E>HA3]

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura/Architecture

Rok/Semestr

2/3

Studia w zakresie (specjalność)

–

Profil studiów

ogólnoakademicki

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Język oferowanego przedmiotu

angielski

Forma studiów

stacjonarne

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

30

Laboratorium

0

Inne

0

Ćwiczenia

15

Projekty/seminaria

0

Liczba punktów ECTS

3,00

Koordynatorzy

Wykładowcy

Wymagania wstępne

Wiedza: - podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej - podstawowa wiedza niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań procesów historycznych - student ma wiedzę z zakresu sztuki, historii, geografii, matematyki, fizyki przydatną do zrozumienia prostych zależności zachodzących w budowlach na przestrzeni wieków w różnych warunkach klimatycznych - student zna podstawowe metody, techniki (w tym rysunek architektoniczny), konieczny w prowadzeniu wykładów i przygotowania prac semestralnych
Umiejętności: - wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych - student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł
Kompetencje społeczne: - zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu

Cel przedmiotu

lasycyzm i wielostylowość w regionie Wielkopolski i w Poznaniu. Komitety Dobrej Dyscypliny, Wartownia. Kościół Ewangelicki. Rodzaje wiejskich rezydencji w regionie Wielkopolski. Rozwój Poznania w okresie Prus Południowych. Zajęcia laboratoryjne: Rysunkowa i opisowa analiza form oraz konstrukcji dzieł architektonicznych omawianych epok podczas wykładów, relacje między obiektem architektonicznym a przestrzenią planowania urbanistycznego z wykorzystaniem ćwiczeń rysunkowych obiektów instruktażowych: 1. Kościół Santa Maria Della Salute w Wenecji, 2. Kościół San Carlo Alle Quattro Fontane w Rzymie, 3. Kompleks bazyliki św. Piotra w Rzymie, Kościół pojezuicki w Poznaniu 4. Kopuła Inwalidów w Paryżu i Panteon w Paryżu, 5. Kompleks pałacowy w Łazienkach w Warszawie. Analiza obiektów w terenie jako przykład architektury Poznania, porównawcza analiza kościołów barokowych: 1. Kościół i kolegium jezuitów, 2. Kościół franciszkański/ Kościół bernardyński/ Kościół post-dominikański

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

Student zna:

B.W1. teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;
B.W2. historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;

Umiejętności:

Student potrafi:

B.U1. integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich;
B.U2. dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze;

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do:

B.S1. formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii;
B.S2. rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Po pomyślnym ukończeniu tego kursu, studenci powinni być w stanie:

Zademonstrować podstawowe zrozumienie kluczowych pojęć historii i teorii architektury.

Móc wykazać, że potrafią inteligentnie i krytycznie zastosować te koncepcje w nowych sytuacjach wynikających z współczesnej praktyki architektonicznej.

Pisemny egzamin online, PUT Platforma Moodle

Test jednokrotnego wyboru. Test będzie dostępny na eKursy po zalogowaniu się na indywidualne konto, w dniu i o godzinie wyznaczonej w systemie. Test składa się z 20 pytań. Każde pytanie ma 4 możliwe odpowiedzi. Tylko jedna z nich jest poprawna. Za każdą poprawnie odpowiedzianą pytanie można zdobyć 5 punktów. Ocena:

- 0 - 49,99 pkt. = ndst (2,0)
- 50 - 59,99 pkt. = dst (3,0)
- 60 - 69,99 pkt. = dst+ (3,5)
- 70 - 79,99 pkt. = db (4,0)
- 80 - 89,99 pkt. = db+ (4,5)
- 90 - 100 pkt. = bdb (5,0)

Wykład:

Ocena kształtująca:

okresowa kontrola postępów w nauce, aktywne uczestnictwo w zajęciach

Akceptowana skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Procent ocen: 0–50% - 2.0 (niedostateczny); 50–60% - 3.0 (dostateczny); 60–70% - 3.5 (dostateczny plus); 70–80% - 4.0 (dobry); 80–90% - 4.5 (dobry plus); 90–100% - 5.0 (very good).

Ocena sumatywna:

ostateczny test lub (jeśli egzamin jest częścią programu nauczania) egzamin pisemny

Akceptowana skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Procent ocen: 0–50% - 2.0 (niedostateczny); 50-60% - 3.0 (dostateczny); 60-70% - 3.5 (dostateczny plus); 70-80% - 4.0 (dobry); 80-90% - 4.5 (dobry plus); 90-100% - 5.0 (bardzo dobry).

Treści programowe

1. Wprowadzenie do wykładów: omówienie i uzasadnienie merytorycznej zawartości wykładów, literatury przedmiotu, zasad zaliczania. Podstawowe pojęcia: barok, manieryzm, barokowy klasycyzm – klasycyzujący barok, klasycyzm – neoklasycyzm. Barok. Wstęp: uwarunkowania ideowe i polityczne. Przestrzeń barokowa a przestrzeń renesansowa. Barok jako apoteoza władzy boskiej i ludzkiej. Retoryka teatralizacji przestrzeni i form. Współdziałanie sztuk plastycznych z architekturą – totalny charakter sztuki baroku. Przypomnienie źródeł. Barok krajów katolickich i klasycyzujący barok protestancki. Charakterystyczne środki kompozycyjne. Wskazanie nowatorskich cech baroku na tle rozwoju architektury i urbanistyki.
2. Barok rzymski. Rozwój przestrzenny Rzymu w XVI i XVII wieku (wielka oś kompozycyjna, percepcja przestrzeni w ruchu). Zespół bazyliki św. Piotra C. Maderna i G. L. Bernini: rozbudowa kościoła, place przed bazyliką, Scala Regia, aranżacja i dekoracja wnętrza (konfesja, program ideowy wnętrza pod kopułą, ołtarz, nagrobki papieży), most św. Anioła. Rzym: modelowe rozwiązania przestrzenne i architektoniczne: Bernini, P. da Cortona i F. Borromini (S. Andrea al Quirinale, Santa Maria delle Pace, S. Carlo alle Quattro Fontane, kongregacja s. Filippo Neri, S. Ivo, S. Agnese). Place Rzymu, ich wyposażenie, powiązanie przestrzeni zewnętrznej i wewnętrznej (del Popolo, Navona, Spagna). Znaczenie architektury i urbanistyki Rzymu w XVII wieku, wybitnych indywidualności twórczych dla powstania reguł i środków kompozycyjnych baroku europejskiego. Zrozumienie znaczenia Rzymu w kształtowaniu baroku krajów katolickich, roli wybitnych indywidualności w tworzeniu stylu, objaśnienie na konkretnych przykładach typowych środków kompozycyjnych.
3. Barok północnowłoski i środkowoeuropejski. Architektura i urbanistyka barokowego Turynu: G. Guarini i F. Juvarra (kaplica św. Calunu, kościół S. Lorenzo, bazylika Superga, pałace: Carignano, Madama, pałac królewski i pałac Stupingi - rezydencja myśliwska i jej cechy). Wyjątkowość baroku weneckiego - palladianizm: Longhena i S. Maria delle Salute. Znaczenie baroku włoskiego dla Europy katolickiej i Nowego Świata. Barok środkowoeuropejski- uwarunkowania polityczne i religijne: Austria (architektura imperialna), Niemcy, Czechy - architekci: J. B. Fischer von Erlach (początki postawy eklektycznej), B. Neuman, D. Zimmermann, J. Prandauer, G. Baehr, Dienzenhoferowie i ich dzieła. Kościół i klasztor a rezydencja, problem "barokizacji" architektury, architektura orężem w walce religijnej, poszukiwanie formy barokowego kościoła protestanckiego. Dolny Śląsk: klasztory w Lubiążu, Krzeszowie, Legnickim Polu, kolegium jezuitów we Wrocławiu.
4. Barok we Francji (klasycystyczny barok – barokowy klasycyzm). Tło historyczne, gospodarcze i kulturowe, znaczenie mecenatu królewskiego - akademizm. Znaczenie architektury i sztuki Francji w 2 poł. XVII wieku oraz rozwiązań instytucjonalnych związanych z mecenatem królewskim i państwowym dla kształtowania życia artystycznego w Europie, nowe centrum kultury europejskiej. Architekci, ogrodnicy i dekoratorzy wnetrz: J. Lemercier, F. Mansart, L. Le Vau, C. Perrault, A. Le Nôtre, Ch. Le Brun, J. Hardouin-Mansart. Paryż – specyfika urbanistyki miasta: place królewskie, kościoły kopułowe. Porażka Berniniego (wschodnia fasada Luwru). Przełom w kształtowaniu rezydencji (Le Vau, Le Notre) i jej otoczenia: Vaux le Vicomte, Wersal – pałac między dziedzińcem a ogrodem, program ideowy, ogród francuski, miasto rezydencjonalne, dekoracja i wyposażenie wnętrz. Uwypuklenie powiązań między architekturą i zielenią (miasto i rezydencja)
5. Rokoko we Francji: nowa koncepcja rezydencji i mieszkania. Pałac miejski - „hotel”. Rozwój przestrzeni publicznej – place powiązane (Nancy). „Wersale Północy” –Wiedeń, Wuerzburg, Monachium, Zwinger w Dreźnie, Sanssouci, Architektura baroku w Hiszpanii i w Nowym Świecie: między churrigueryzmem a klasycyzującym barokiem. Podstawy wiadomości o architekturze Portugalii i Brazylii. Rosja: Sankt Petersburg i Carskie Sioło. Znaczenie nowej koncepcji rezydencji w okresie rokoka dla kształtowania się nowych koncepcji mieszkania.
6. Architektura w Polsce w 1 połowie XVII wieku. Sytuacja polityczna, społeczna i gospodarcza; periodyzacja polskiego baroku, wielowątkowość stylistyczna oraz wieloośrodkowość architektury polskiej 1

poł. XVII wieku, relacje wzorców "importowanych" oraz miejscowych tradycji, mecenas, pierwsze polskie traktaty i wzorniki architektoniczne. Wczesny barok, manieryzm, style rodzime: kalisko-lubelski, "odrodzenie" gotyku. Jezuici i ich kościoły, bernardyni. Styl Wazów (przebudowa zamku na Wawelu, Zamku Królewskiego w Warszawie, zamek w Ujazdowie). Ewolucja koncepcji rezydencji magnackiej i szlacheckiej (od form o cechach obronnych do otwartych): zamek - „palazzo in fortezza” – serliański model dworu i pałacu; pałace warszawskiego traktu królewskiego. Kalwarie. Murowane i drewniane synagogi.

7. Dojrzały barok w Polsce. Dominacja środowiska artystycznego stolicy i mecenatu związanego z dworem królewskim. Tylman z Gameren, klasycyzująca koncepcja baroku - związki architektury polskiej z europejską, kształtowanie nowoczesnej postawy twórczej i warsztatu projektowego, formowanie się wzorca nowoczesnej polskiej rezydencji (rezydencje w Puławach, Ujazdowie, Czerniakowie, pałac Krasińskich w Warszawie, Marywil); kościoły: kolegiata św. Anny w Krakowie, bernardynów na Czerniakowie, Sakramentek. Augustyn Locci i pałac-dwór w Wilanowie (program ideowy, a forma rezydencji). Rezydencja i dwór, urbanistyka w epoce saskiej.

8. Późny barok i rokoko w architekturze polskiej. kresów Rzeczypospolitej, szkoła wileńska (Wilno, Lwów, Buczacz, Berezwech) oraz innych regionów Polski. Urbanistyka miast prywatnych.

9. Architektura w Poznaniu i Wielkopolsce od początku XVII wieku do 3 ćwierci XVIII wieku. Sytuacja polityczna, społeczna i gospodarcza regionu, skutki kataklizmów dziejowych w architekturze. Architektura od manieryzmu do rokoka: związki architektury regionu z polską i europejską, znaczenie budownictwa klasztorowego, prowincjonalizm i nowatorstwo. Architekci: K. Bonadura Starszy, N. Wąsowski, rodzina Catenazzich, P. Ferrari. Kościoły w Sierakowie i Grodzisku Wielkopolskim. Poznań: kościoły klasztorne bernardynów, jezuitów, franciszkanów - znaczenie wzorca il Gesu. Miasta rezydencjonalne: Leszno, Rydzyna. Kościoły na Św. Górze w Gostyniu i Łądzie.

10. Architektura Wielkiej Brytanii w XVIII wieku – wielokierunkowość stylistyczna. Znaczenie odkryć naukowych i archeologicznych w teorii architektury. Ogród krajobrazowy - nowa relacja między architekturą i naturą, przestrzeń dla wielostylowości architektury, Przełom w estetyce (subiektywne idee piękna). Wielka Brytania - nowym centrum kultury Zachodu: rewolucja przemysłowa i agrarna, imperium kolonialne. Kontynuacja palladianizmu, Greek i Roman Revival, Gothic Revival, picturesque - malowniczość, sentymentalizm, preromantyzm. Architekci i dyletanci, J. Vanbrough, Sir Horace Walpole, Lord Burlington i W. Kent, L. Brown, W. Chambers, J. Wyatt, bracia Adamowie, rodzina Wood, J. Nash. Skwer angielski i dom georgiański, rola zieleni w zespołach mieszkaniowych. Architektura i urbanistyka Bath. Architektura a rozwój techniki.

11. Architektura Francji 2 połowy XVIII wieku. Neoklasycyzm, sentymentalizm, romantyzm. Wielka Encyklopedia i jej klimat intelektualny. Petit Tranom – prywatna rezydencja królewska. „Gotycyzujący” klasycyzm – J. G. Soufflot (Panteon). Piranesi i rewolucjoniści – romantyczna wersja klasycyzmu; P. Contan d'Ivry, J. Gondoin, V. Louis; rewolucjoniści C. - N. Ledoux i E. - L. Boulle („architecture parlante”, architektura utopijna, wpływy w Europie: D. Gilly, J. Soane), J. - N. Durand. Nowi mecenas - nowe tematy architektury. Przełom w nauczaniu architektów, nowoczesna teorii architektury i jej wpływ na rozwój architektury Zachodu.

12. Początki architektury inżynierskiej: geneza estetyki "technologicznej" - relacje między konstrukcją inżynierską a formą (mosty z żeliwa i żelaza, budownictwo przemysłowe). Klasycyzm w Niemczech, mecenat królewski, wpływ J. W. Goethe. Architekci: C. G. Langhans, D. Gilly, F. Gilly: Brama Brandenburska - Mennica, Berlin centrum kultury niemieckiej, Weimar. Stany Zjednoczone: w poszukiwaniu stylu "narodowego; model kościoła kolonialnego, kapitol w Richmond, palladianizm od architektury Williamsburga do działalności T. Jeffersona, architektura i urbanistyka Waszyngton.

13. Architektura polska w 2 połowie XVIII w. Mecenat królewski (S. A. Poniatowski), magnacki, szlachecki, mieszczański. Wpływ Francji i Wielkiej Brytanii. Projekty i realizacje przebudowy Zamku Królewskiego w Warszawie. Znaczenie zespołu architektonicznego Łazienek Królewskich - nowa koncepcja rezydencji. Architekci oraz arystokratyczni dyletanci i dyletantki: D. Merlini i K. Ch. Kamsetzer. S. B. Zug i nurt awangardowy, preromantyzm (W. Gucewicz). Typy rezydencji wiejskich epoki stanisławowskiej - palladianizm. Ogrody krajobrazowe. Późny barok, rokoko, lokalne warsztaty i regiony.

14. Klasycyzm i wielostylowość w Wielkopolsce oraz Poznaniu. Komisja Dobrego Porządku, przebudowa katedry, kościół ewangelicki na Grobli, odwach, pałac Działyńskich. Typy rezydencji wiejskich w Wielkopolsce: Sierniki, Śmiełów, Rogalin, Pawłowice, Dobrzyca (znaczenie rezydencji palladiańskich w historii architektury polskiej). Rozbudowa Poznania w okresie Prus Południowych – Berlin jako nowe źródło inspiracji architektury i urbanistyki Wielkopolski.

15. Architektura a urbanistyka XVII i XVIII wieku. Repetytorium.

Tematyka zajęć

1. Wprowadzenie do wykładów: omówienie i uzasadnienie merytorycznej zawartości wykładów, literatury przedmiotu, zasad zaliczania. Podstawowe pojęcia: barok, manieryzm, barokowy klasycyzm - klasycyzujący barok, klasycyzm - neoklasycyzm. Barok. Wstęp: uwarunkowania ideowe i polityczne. Przestrzeń barokowa a przestrzeń renesansowa. Barok jako apoteoza władzy boskiej i ludzkiej. Retoryka teatralizacji przestrzeni i form. Współdziałanie sztuk plastycznych z architekturą - totalny charakter sztuki baroku. Przypomnienie źródeł. Barok krajów katolickich i klasycyzujący barok protestancki. Charakterystyczne środki kompozycyjne. Nowatorskie cechy baroku w kontekście rozwoju architektury i urbanistyki.
2. Barok rzymski. Rozwój przestrzenny Rzymu w XVI i XVII wieku (wielka oś kompozycyjna, percepcja przestrzeni w ruchu). Zespół bazyliki św. Piotra C. Maderna i G. L. Bernini: rozbudowa kościoła, place przed bazyliką, Scala Regia, aranżacja i dekoracja wnętrza (konfesja, program ideowy wnętrza pod kopułą, ołtarz, nagrobki papieży), most św. Anioła. Rzym: modelowe rozwiązania przestrzenne i architektoniczne: Bernini, P. da Cortona i F. Borromini (S. Andrea al Quirinale, Santa Maria delle Pace, S. Carlo alle Quattro Fontane, kongregacja s. Filippo Neri, S. Ivo, S. Agnese). Place Rzymu, ich aranżacja, powiązanie przestrzeni zewnętrznej i wewnętrznej (del Popolo, Navona, Spagna). Znaczenie architektury i urbanistyki Rzymu w XVII wieku, wybitnych indywidualności twórczych dla powstania reguł i środków kompozycyjnych baroku europejskiego.
3. Barok północnoeuropejski i środkowoeuropejski. Architektura i urbanistyka barokowego Turynu: G. Guarini i F. Juvarra (kaplica św. Całunu, kościół S. Lorenzo, bazylika Superga, pałace: Carignano, Madama, pałac królewski i pałac Stupingi - rezydencja myśliwska i jej cechy). Wyjątkowość baroku weneckiego - palladianizm: Longhena i S. Maria delle Salute. Znaczenie baroku włoskiego dla Europy katolickiej i Nowego Świata. Barok środkowoeuropejski- uwarunkowania polityczne i religijne: Austria (architektura imperialna), Niemcy, Czechy - architekci: J. B. Fischer von Erlach (początki postawy eklektycznej), B. Neuman, D. Zimmermann, J. Prandauer, G. Baehr, Dienzenhoferowie i ich dzieła. Kościół i klasztor a rezydencja, problem "barokizacji" architektury, architektura orężem w walce religijnej, poszukiwanie formy barokowego kościoła protestanckiego. Dolny Śląsk: klasztory w Lubiążu, Krzeszowie, Legnickim Polu, kolegium jezuitów we Wrocławiu.
4. Barok we Francji (klasycystyczny barok - barokowy klasycyzm). Tło historyczne, gospodarcze i kulturowe, znaczenie mecenatu królewskiego - akademizm. Rola architektury i sztuki Francji w 2 poł. XVII wieku oraz rozwiązań instytucjonalnych związanych z mecenatem królewskim i państwowym dla kształtowania życia artystycznego w Europie, nowe centrum kultury europejskiej. Architekci, ogrodnicy i dekoratorzy wnętrz: J. Lemercier, F. Mansart, L. Le Vau, C. Perrault, A. Le Nôtre, Ch. Le Brun, J. Hardouin-Mansart. Paryż - specyfika urbanistyki miasta: place królewskie, kościoły kopułowe. Porażka Berniniego (wschodnia fasada Luwru). Przełom w kształtowaniu rezydencji (Le Vau, Le Nôtre) i jej otoczenia: Vaux le Vicomte, Wersal - pałac między dziedzińcem a ogrodem, program ideowy, ogród francuski, miasto rezydencjonalne, dekoracja i wyposażenie wnętrz. Uwypuklenie powiązań między architekturą i zielenią (miasto i rezydencja)
5. Rokoko we Francji: nowa koncepcja rezydencji i mieszkania. Pałac miejski - „hotel”. Rozwój przestrzeni publicznej - place powiązane (Nancy). „Wersale Północy” -Wiedeń, Wuerzburg, Monachium, Zwinger w Dreźnie, Sanssouci, Architektura baroku w Hiszpanii i w Nowym Świecie: między churrigueryzmem a klasycyzującym barokiem. Podstawy wiadomości o architekturze Portugalii i Brazylii. Rosja: Sankt Petersburg i Carskie Sioło. Znaczenie koncepcji rezydencji w okresie rokoka dla kształtowania się nowych koncepcji mieszkania.
6. Architektura w Polsce w 1 połowie XVII wieku. Sytuacja polityczna, społeczna i gospodarcza; periodyzacja polskiego baroku, wielowątkowość stylistyczna oraz wielośrodkowość architektury polskiej 1 poł. XVII wieku, relacje wzorców "importowanych" oraz miejscowych tradycji, mecenas, pierwsze polskie traktaty i wzorniki architektoniczne. Wczesny barok, manieryzm, style rodzime: kalisko-lubelski, "odrodzenie" gotyku. Jezuici i ich kościoły, bernardyni. Styl Wazów (przebudowa zamku na Wawelu, Zamku Królewskiego w Warszawie, zamek w Ujazdowie). Ewolucja koncepcji rezydencji magnackiej i szlacheckiej (od form o cechach obronnych do otwartych): zamek - „palazzo in fortezza” - serliński model dworu i pałacu; pałace warszawskiego traktu królewskiego. Kalwarie. Murowane i drewniane synagogi.
7. Dojrzały barok w Polsce. Dominacja środowiska artystycznego stolicy i mecenatu związanego z dworem królewskim. Tylman z Gameren, klasycyzująca koncepcja baroku - związki architektury polskiej z europejską, kształtowanie nowoczesnej postawy twórczej i warsztatu projektowego, formowanie się wzorca nowoczesnej polskiej rezydencji (rezydencje w Puławach, Ujazdowie, Czerniakowie, pałac Krasińskich w Warszawie, Marywil); kościoły: kolegiata św. Anny w Krakowie, bernardynów na Czerniakowie, Sakramentek. Augustyn Locci i pałac-dwór w Wilanowie (program ideowy, a forma rezydencji). Rezydencja i dwór, urbanistyka w epoce saskiej.
8. Późny barok i rokoko w architekturze polskiej - wielośrodkowość: Kresy Rzeczypospolitej, szkoła

wileńska< Małopolska. Urbanistyka miast prywatnych. Architektura w Poznaniu i Wielkopolsce od początku XVII wieku do 3 ćwierci XVIII wieku. Sytuacja polityczna, społeczna i gospodarcza regionu, skutki kataklizmów dziejowych w architekturze. Architektura od manieryzmu do rokoka: związki architektury regionu z polską i europejską, znaczenie budownictwa klasztorowego, prowincjonalizm i nowatorstwo. Architekci: K. Bonadura Starszy, N. Wąsowski, rodzina Catenazzich, P. Ferrari. Kościoły w Sierakowie i Grodzisku Wielkopolskim. Poznań: kościoły klasztorne bernardynów, jezuitów, franciszkanów - znaczenie wzorca il Gesu. Miasta rezydencjonalne: Leszno, Rydzyna. Kościoły na Św. Górze w Gostyniu i Łądzie.

9. Architektura Wielkiej Brytanii w XVIII wieku - wielokierunkowość stylistyczna. Znaczenie odkryć naukowych i archeologicznych w teorii architektury. Ogród krajobrazowy - nowa relacja między architekturą i naturą, przestrzeń dla wielostylowości architektury, Przełom w estetyce (subiektywne idee piękna). Wielka Brytania - nowym centrum kultury Zachodu: rewolucja przemysłowa i agrarna, imperium kolonialne. Kontynuacja palladianizmu, Greek i Roman Revival, Gothic Revival, picturesque - malowniczość, sentymentalizm, preromantyzm. Architekci i dyletanci, J. Vanbrough, Sir Horace Walpole, Lord Burlington i W. Kent, L. Brown, W. Chambers, J. Wyatt, bracia Adamowie, rodzina Wood, J. Nash. Skwer angielski i dom georgiański, rola zieleni w zespołach mieszkaniowych. Architektura i urbanistyka Bath. Architektura a rozwój techniki.

10. Architektura Francji 2 połowy XVIII wieku. Neoklasycyzm, sentymentalizm, romantyzm. Wielka Encyklopedia i jej klimat intelektualny. Petit Tranom - prywatna rezydencja królewska. „Gotycyzujący” klasycyzm - J. G. Soufflot (Panteon). Piranesi i rewolucjoniści - romantyczna wersja klasycyzmu; P. Contan d'Ivry, J. Gondoin, V. Louis; rewolucjoniści C. - N. Ledoux i E. - L. Boullée („architecture parlante”, architektura utopijna, wpływy w Europie: D. Gilly, J. Soane), J. - N. Durand. Nowi mecenaszi - nowe tematy architektury. Przełom w nauczaniu architektów, nowoczesna teorii architektury i jej wpływ na rozwój architektury Zachodu. Początki architektury inżynierskiej: geneza estetyki "technologicznej" - relacje między konstrukcją inżynierską a formą (mosty z żeliwa i żelaza, budownictwo przemysłowe). Klasycyzm w Niemczech, mecenat królewski, wpływ J. W. Goethe. Architekci: C. G. Langhans, D. Gilly, F. Gilly: Brama Brandenburska - Mennica, Berlin centrum kultury niemieckiej, Weimar. Stany Zjednoczone: w poszukiwaniu stylu "narodowego; model kościoła kolonialnego, kapitol w Richmond, palladianizm od architektury Williamsburga do działalności T. Jeffersona, architektura i urbanistyka Waszyngton.

11. Architektura polska w 2 połowie XVIII w. Mecenat królewski (S. A. Poniatowski), magnacki, szlachecki, mieszczański. Wpływ Francji i Wielkiej Brytanii. Projekty i realizacje przebudowy Zamku Królewskiego w w Warszawie. Znaczenie zespołu architektonicznego Łazienek Królewskich - nowa koncepcja rezydencji. Architekci oraz arystokratyczni dyletanci i dyletantki: D. Merlini i K. Ch. Kamsetzer. S. B. Zug i nurt awangardowy, preromantyzm (W. Gucewicz). Typy rezydencji wiejskich epoki stanisławowskiej - palladianizm. Ogrody krajobrazowe. Późny barok, rokoko, lokalne warsztaty i regiony.

12. Klasycyzm i wielostylowość w Wielkopolsce oraz Poznaniu. Komisja Dobrego Porządku, przebudowa katedry, kościół ewangelicki na Grobli, odwach, pałac Działyńskich. Typy rezydencji wiejskich w Wielkopolsce: Sierniki, Śmiełów, Rogalin, Pawłowice, Dobrzyca (znaczenie rezydencji palladiańskich w historii architektury polskiej). Rozbudowa Poznania w okresie Prus Południowych - Berlin jako nowe źródło inspiracji architektury i urbanistyki Wielkopolski.

13. Architektura a urbanistyka XVII i XVIII wieku. Repetytorium.

Metody dydaktyczne

1. Wykład kursowy z prezentacją multimedialną.
2. Metoda ćwiczeniowa oparta na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy oraz konwersatorium; graficzna interpretacja omawianej problematyki (szkicownik), analiza i opis obiektów in situ.
3. eLearning Moodle (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

1. Fletcher B.; Key Monuments of Architecture, Bloomsbury Visual Art., 2019
2. Norberg-Schulz Ch. Baroque Architecture, Rizzoli, 1972
3. Harbison R., Travels in the History of Architecture, Reaktion Books, 2011.

Dodatkowa

1. Giedion S., Czas, przestrzeń, architektura: narodziny nowej tradycji, Warszawa 1968.
2. Koch W.; Style w architekturze; Warszawa 1998.
3. Miłobędzki A.; Zarys dziejów architektury w Polsce; Warszawa 1968.

4. Pevsner N.; Historia architektury europejskiej; Arkady; Warszawa 1980.
 5. Pevsner N., Fleming J., Honour H.; Encyklopedia architektury; Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe; Warszawa 1992.
 6. Słownik terminologiczny sztuk pięknych; PWN; Warszawa 1996.
- Watkin D.; Historia architektury zachodniej; Arkady; Warszawa 20

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	75	3,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	45	2,00
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwii/egzaminu, wykonanie projektu)	30	1,00